

Найбільш тривожним фактором впливу на психологічний та емоційний стан поліцейського, на нашу думку, застосування та використання вогнепальної зброї під час виконання службових обов'язків. Це завжди є стресом, якщо він стосується життя та здоров'я особи. Саме тому можна вважати за необхідність введення психологічних тренінгів щодо застосування вогнепальної зброї. На таких заняттях майбутнім поліцейським необхідно розповідати та практично опрацьовувати ситуацію протидії особам, які зі зброєю в руках загрожують життю та здоров'ю не лише поліцейського, а й пересічних громадян.

Так, наприклад, В. І. Барко зазначив, що при використанні елементів психологічної підготовки на інструктажі особового складу відділів Національної поліції, при надходженні сигналу про необхідність діяти, підвищується ефективність реагування в особливо складних умовах. В. О. Соколов дійшов висновку, що психологічна підготовка поліцейських в підрозділах формує у них моральні і психологічні якості, які гарантують ефективність та психологічну готовність до дій в складних, небезпечних для життя умовах. У відомчих навчальних закладах МВС України зі специфічними умовами навчання психологічні аспекти підготовки слухачів та курсантів знаходять відображення на заняттях зі спеціальної фізичної підготовки та у позанавчальних заходах [3, с.11].

Таким чином, можемо підсумувати, що психологічний рівень готовності майбутніх поліцейських до опанування професії є важливим аспектом при взаємодії з громадянами, під час забезпечення безпеки та порядку, а також запобіганні вчиненню кримінальних правопорушень. Поліцейські повинні мати психологічну стійкість до стресових ситуацій, з якими доводиться стикатися кожного дня, а також підвищувати навички та знання з професійної психологічної підготовки для ефективності дій в екстремальних ситуаціях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бандурка А. М., Землянская Е. В. Психологія керівника : монографія. Харків: Золота миля, 2013. 720 с.
2. Про затвердження Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України : Наказ МВС України від 21.01.2016 № 50. *Офіційний вісник України*. 2016. № 22. Ст. 42.
3. Психологічні конструкти позиціонування поліції серед населення: матеріали «круглого столу» від 24 листопада 2016 р. за заг. ред. Гуменюк Л. Й., Козирева М. П. – Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2016. 296 с.

Кирило Недойнов

здобувач вищої освіти факультету підготовки фахівців для підрозділів стратегічних розслідувань

Науковий керівник:

Ганна Стояцька

доцент кафедри гуманітарних дисциплін та психології поліцейської діяльності

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ,

кандидат філософських наук, доцент,

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ЯК ГАРАНТ ДОТРИМАННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДЕЙ

У наш час ми спостерігаємо дуже багато випадків порушення прав і свобод людей. Усі ці люди все частіше шукають підтримку у законодавстві та звичайно ж питання захисту прав і свобод людей буде актуальним постійно. Підтвердженням цього є звернення до судів навіть найбільш розвинених країн, де економіка на високому рівні та народ має достаток і

добробут.

Дана тема стала предметом дослідження таких вчених, як: Євграфова П., Рабіновича П., Савенка М., Хавронюка М., Колодія А., Олійника А., Євінтова В.С., Федика С.Є., Туманова В.О., Дудаш Т.М., Шевчук С.О., Блекстоун В., Роулз Дж., Коста Ж.-П. та інших.

Європейський суд (далі – ЄСПЛ) – це міжнародний судовий орган, повноваження якого поширюються на всі держави-члени Ради Європи, та який розглядає міждержавні справи та скарги окремих осіб, щодо порушення їх прав та свобод. Метою створення даної установи є контроль за дотриманням прав і свобод людини, закріплених у Європейській Конвенції (далі – Конвенція) прав людини. Суд в основному розглядає індивідуальні заяви та рідше міждержавні, та виносить рішення стосовно порушення прав, визначених Конвенцією [1].

Україна є державою, що підписала та ратифікувала Конвенцію, а тому має ряд зобов'язань щодо дотримання прав і свобод. Не винятком цих зобов'язань є й виконання рішень ЄСПЛ, що на території України ускладняється, зокрема, неналежним фінансовим забезпеченням, затягуванням процесуальних строків, невідповідністю норм сучасного українського законодавства європейському та ін.

Упродовж свого існування ЄСПЛ виніс близько 18 тисяч рішень. Ці рішення є обов'язковими для виконання державами-членами Ради Європи та є поштовхом для змін національного законодавства в різних сферах європейських країн. Поступово у своїх рішеннях Суд почав застосовувати принцип еволюційного та динамічного тлумачення Конвенції й таким чином розширює сферу розглянутих суспільних питань [2].

Не винятком цих звернень є й Україна, яка є державою-учасницею Конвенції, а отже має ряд зобов'язань щодо дотримання й виконання її положень. У 2016 році Україна зайняла перше місце за кількістю справ, які надійшли на розгляд до Європейського суду, які становили 22,5 відсотки від загальної кількості, тобто близько 18 тисяч. Згідно з цими справами, Європейський суд ухвалив 39 рішень за скаргами проти України та ці рішення є обов'язковими для виконання на території держави, але їх виконання у більшості випадків ускладняється, зокрема, затягування процесуальних строків, відсутність належного фінансового забезпечення та ін. З кожним роком кількість звернень українців до Європейського суду збільшується та це свідчить про недосконалість вітчизняної судової системи, значну кількість недоліків самого процесу здійснення правосуддя [3].

Отже, підсумовуючи, можна зазначити, що Європейський суд з прав людини являє собою особливий механізм захисту прав та свобод людини. Він виносить свої рішення, керуючись нормами Конвенції і практикою застосування своїх попередніх рішень, є контрольним механізмом у забезпеченні та дотриманні прав і свобод людини, закладеними Конвенцією. Рішення даного судового органу є обов'язковими для виконання всіма державами Ради Європи та дані рішення містять у собі необхідні умови для розвитку демократичного суспільства [4]. Наразі до практики ЄСПЛ останнім часом внесено новацію, згідно з якою особливу увагу приділятимуть справам, які зможуть привести до змін міжнародного або внутрішнього законодавства, що, очевидно, підвищуватиме значимість інституції в цілому та прав і свобод людини в європейському правовому просторі зокрема.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Караман І.В., Козіна В.В. Європейський суд з прав людини, Європейська конвенція з прав людини та індивідуальні заяви: перше знайомство. К.: ВАІТЕ, 2015. 136 с.
2. Рішення Європейського суду з прав людини неможливо ігнорувати. *Юридичні новини України*. 2016. URL: <https://lexinform.com.ua/dumka-eksperta/rishennya-yevropejskogo-sudu-z-prav-lyudyny-nemozhlyvo-ignoruvaty/>.
3. Україна увійшла у першу трійку за кількістю скарг проти неї в Європейському суді з прав людини. *Європейська правда. Міжнародна безпека та євроінтеграція України*. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/news/2019/01/24/7091973/>.
4. Конвенція про захист прав та основоположних свобод та Європейський суд з прав людини. URL : <https://minjust.gov.ua/m/konventsija-pro-zahist-prav-lyudini-i-osnovopolojnih-svobod-ta-evropejskiy-sud-z-prav-lyudini>.